

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2018. október 7.
Évközi 27. vasárnap

Boldog házasság

A szentírásstudósok hangsúlyozzák, hogy a bibliai teremtéstörténetet, amely szerint Isten hat nap alatt teremtette meg az egész világmindenséget és az embert, s végül a hetedik napon megpihent munkája után, nem szó szerint kell értelmezni, hanem a létezés csodájára, a világ létezésére és az emberi élet értelmére rákérdező ember évszázadok során kialakult válaszát, magyarázatát fogalmazza meg. Mégpedig a hívő ember válaszát, aki a teremtett világban felismeri Isten tevékenységét, rácsodálkozik a gondviselésre és elismeri Isten felsőbbségét.

A teremtéstörténet arra is választ keres, illetve választ ad, hogy mi az ember feladata földi élete során, mire hívja őt Isten. Ezek szerint Isten férfinak és nőnek teremtette az embert, a férfit és a nőt egymás számára rendelte, s úgy rendelte, hogy kettőjük kapcsolatából származzon a szerelem, a házasság, a gyermekáldás és a család. Ez az isteni szándék világosan kiolvasható a teremtéstörténetből.

Ugyanakkor a gyarló ember könnyen megfélekedezik erről az eredeti isteni

szándékról, vagy pedig könnyebbnek tartja az életet, ha nem veszi azt figyelembe. Erről tanúskodik a mai evangéliumban a farizeusok kérdése is a válással kapcsolatban: „Szabad-e a férjnek elbocsátania a feleségét?” Jézus viszontkérdésére úgy válaszolnak, mintha nem ismernék Isten eredeti szándékát, és olyan részt idéznek a mózesi törvényből, amely saját véleményüket támasztja alá. Ezek szerint bizonyos feltételek mellett a házasságban élő férfinak joga volt ahhoz, hogy válólevelet állítson ki és elbocsássa feleségét. Ezt az engedményt azonban Jézus nem tartja jónak, mert nem egyezik meg Isten akaratával és világosan kimondja, hogy az emberek keményszívűsége miatt engedi meg a mózesi törvény a válást.

A válás nem fér bele Isten tervébe. Ezt bizonyítja, hogy bár a farizeusok kérdése a válással kapcsolatos, az Úr válasza a házasságra, annak igazi értelmére vonatkozik. Tanításában nem emberi törvényekre és engedményekre hivatkozik, hanem a teremtő Isten szándékára.

A házasság akkor lesz boldog és békés, ha a házastársak a hitből merítenek erőt közös életükhöz.

Irányadó válasz

Napjainkban sokan megkérdézik, hogy miért ragaszkodik az Egyház a házasság felbonthatatlanságához, amikor a polgári törvények lehetővé teszik azt? És miért ne válhatna el valaki, ha már nem érez szeretetet házastársa iránt?

Vigyázzunk ezekkel a könnyelmű kérdésekkel! Vigyázzunk a bűnt felmenteni szándékozó magyarázatokkal! Vigyázzunk a házastárs iránti tiszteletet és felelősséget nélkülöző feleletekkel! Jézus egykor mondott felelete manapság is irányadó, azaz senki nem helyezheti az isteni törvény elé az emberi törvényeket! Senki ne hivatkozzon saját szabadságára, amikor válni akar, mert hiszen házassági ígretét, esküjét is szabadon tette!

Aldásodat kérve

Mindenható Istenünk! A házasságkötéshez, a házasság egyben tartásához, a családi békesség megőrzéséhez és a családtagok boldogságához az akarat nélkülözhetetlen.

Az emberi akarat gyenge, sérülékeny, de te meg tudod és meg akarod erősíteni azt. Segítsd a házasságra lépőket, hogy emberi akaratukra és szándékukra bizalommal kérjék a te segítségedet, a te áldásodat! Segítsd felelősségteljes döntésükben a fiatalokat!

Segítsd a házastársakat, hogy egymás boldogságát mindenben előmozdítsák, és együtt haladjanak, valamint gyermekeiket is vezessék az üdvösség útján! Segítsd a családokat, a szülőket és a gyermekeket, hogy boldogan éljenek!

Évközi 27.
vasárnap

Ter 2,18-24
Zsid 2,9-11
Mk 10,2-16

Hétfő, Magyarok
Nagyasszonya

Sir 24,23-31
Gal 4,4-7
Lk 1,26-28

Kedd

Gal 1,13-24
Lk 10,38-42

Szerda

Gal 2,1-2,7-14
Lk 11,1-4

Csütörtök

Gal 3,1-5
Lk 11,5-13

Péntek

Gal 3,7-14
Lk 11,15-26

Szombat

Gal 3,22-29
Lk 11,27-28

Évközi 28.
vasárnap

Böles 7,7-11
Zsid 4,12-13
Mk 10,17-30